

A közvilágítás és a vízellátás javításáról tárgyalt a városrendezési bizottság

(A Délmagyarország munkatársától.) Hétfőn délután dr. Pálffy József polgármester elnökletével ülést tartott a városrendezési bizottság, hogy megállapítsa a közvilágítás és a vízellátás fejlesztésének idei programját. A bizottság — mint ismeretes — elsősorban az ötéves kövezési programot állította össze, javaslatához a közgyűlés is hozzájárult. A fedezet bizonytalansága miatt a világítás és a vízszolgáltatás fejlesztésére a város ötéves programot nem készíthet, ezért csak az idei tennivalókat foglalta programba a bizottság a költségvetési keretek figyelembevételével. A zárt ajtók mögött tartott ülésről, amelyen részt vett a főispán is, dr. Pálffy József polgármester a következőket mondta a Délmagyarország munkatársának:

— A mérnöki hivatalban készített közvilágítási programot Csányi Ferenc főmérnök ismertette a bizottság előtt. A program, amelyhez több hozzászólás után a bizottság hozzájárult, igen sok kisebb-nagyobb jelentőségű munkálatot foglal magába. A legfontosabb ezek között

a transkontinentális autót városi vonalának világítása.

A Kossuth Lajos-sugárút és a Petőfi Sándor-sugárút világítását *feltétlenül fokozni kell*. Meg kell javítani a Boldogasszony-sugárút világítását is, de javításra szorul a Széchenyi-tér világítása is. A program kivitele körülbelül 5600 pengő szerelési költséget hárít a városra, ez azonban a világítás racionálisabb elrendezése következtében megtérül és így a változtatások nem lépik túl a költségvetésben meghatározott kereteket.

— A magasnyomású

a vízellátás megjavítására

készített tervezetet Buócz Károly műszaki tanácsos ismertette. Ezen a téren is meg kell maradnunk a költségvetési keretek között, amelyek erre a célra ebben az évben mindössze *tizenháromezer pengő* biztosítanak. Amit az idén nem csinálhatunk meg, az a jövő évre marad. A legfőbb cél a *magasnyomású vízvezeték vízzel való táplálásának fokozása*, amit új artézi kutak furásával érhetünk el. Egy új kúthoz a városi költségvetés megterhelése nélkül jut a vízműtelep. A gőzfürdő udvarán van ugyanis egy elapadt régi artézi kut, amelyet aránylag kevés költséggel üzemképesé lehet tenni. Mivel a gőzfürdő a vizet a magasnyomású vízvezetékéből nyeri üzemé-

hez, ezt a régi kutat saját költségén hozatja rendbe. Így évente mintegy tizenhatezer pengő értékű vízhez jut a vízműtelep. Ezt a munkát az üzemigazgatóság már el is rendelte. Ha az új kutak elkészülnek és üzembehelyezhetjük a gőzfürdő régi kutját is, meg fogjuk látni, hogy mennyivel növekszik a magasnyomású hálózat víztermelése és ennek arányában gondoskodhatunk a hálózat kiterjesztéséről. A magasnyomású hálózatot előre kidolgozott egységes terv alapján fogjuk továbbterjeszteni. A városrendezési bizottság mindkét tervezetbe hozzájárult.

A városi zenepavillonról

Azok, akik külföldön jártak, mikor Szegedre visszajönnek, elragadtatással beszélnek arról, hogy a külföldi harmad- és negyedrendű városok külső képe sokkal inkább városi hatású, mint Szegedé, ahol még kövezetlen, rosszvilágított utcák éktelenítik el a külvárosok amúgy is falusias jellegét. Szó sincs róla, e fájdalmas megállapításnak igaza van, de komoly okok szolgálnak mentésül, — még az állandó pénzhiányon kívül is.

Szeged eredetileg mocsaras, szigetes árterületen épült s már alapítása óta küzd azon talaj ellen, amelyen a város emelkedett. A jószándéku rekonstrukciónak, amely a város összes utcáit és tereit feltervezte, az ugynevezett „eszményi nivóra,” — a legnagyobb hibája ez volt s ahelyett, hogy ezzel elősegítette volna az építkezéseket, utak készítését, — kevéskötte, gátja lett a fejlődésnek. Az utcák feltöltése miatt, a régi házak eltörpültek, mintha a földre sülyedtek volna, ujakat pedig nem építettek, mert aki csak földszintes házat akart építeni, emeletes épülethez való anyagot és munkát fizetett a terhes alapozási viszonyok miatt. Aki e sorokat olvassa, elmékedjen — csak rövid ideig azon —, hogy miket alkothatt volna a város az utcák és terek feltöltésének költségein és az építkezők mennyivel különb házakat emelhetek volna, ha nem merülnek fel a terhes alapozási költségek.

Valószínű, hogy a szegedi utcák képe ma mást mutatna, hiszen már száz év előtt is az volt a törekvés, hogy a sármentes közlekedést lehetővé tegyék, noha urak és hölgyek egyaránt még csizmában szutyogtatták a sarat. Az 1842—43. évi városi számadási napló 1842 június 7-ről jegyzi fel azt az adatot, hogy az akkori városi élet egyik legforgalmasabb pontján, a felsővárosi (kis) kaszinó „előtt gyaloghíd készítésért” költsége merült föl a városnak. Mivel pedig a kiadási tételt egy asztalos nyugtázta, ilyenmódon nyilvánvaló, hogy 1842-ben még mindig fapalló járdákat készítettek Szegeden. Ez nem is csoda, hiszen a téglát a házak építésére használták, követ pedig úgy kellett Szegedre hozni, drága fuvar-költségen, — mert akkor még vasut nem volt.

A régi városi élet fejlődéséről érdemes feljegyezni egy kedves adatot — valamit, ami a múltban volt —, ma pedig nincs. A térszene, mely ma is kedves, hangulatos eseménye a korzónak, nem ujkéletű, sőt hajdan a városi hatóság arról is gondoskodott, hogy ne csak fuvós, hanem vonós zenekari darabokat is játszhasson a városi korális zenekar a szabadban. Evégett azután a promenádon zenepavillont állítottak fel s azokat felszerelték székekkel és hangjegyállványokkal. A régi városi számadási naplók igazolják ezt, mint kortörténeti emléket. Még el sem múlt évszázada a tanácsi intézkedéseknek —, de zenepavillon már nincs. Mi az oka ennek? Nem tudom. Ma több a zenekedvelő, mint akkor, a zenepavillon felépítésének költsége pedig nem

olyan nagy, mintha ezt is menteni lehetne a gazdasági viszonyokkal.

A zenepavillon fenntartási költségeiről álljon e helyen e néhány sor írás:

1842 június 7. „Asztalos mesternek, a Séta kertben — a muzsikális galleria ülésein tett javítási munkáiért.” Forint 5.23.

1846 szeptember 11. „Asztalosnak a sétateren egy új muzsika állásért ut No. 667 fizett.” Frt. 18.24.

1848 június 6. „Asztalosnak a sétateren készített muzsika asztal és kotta tartóért a Gazd. 391-ik sz. fizette.” Frt. 12.—.

Lugosi Döme.

Én testben én lélek

— tartja a közmondás.
Taste épségét,
frissességét
megőrzi, ha

PALMA sarkon

Jár.

GYÖR IS A MAGYAR RUGGYANTÁRUGYÁR

UJ IDŐK LEXIKONA

Huszköteles, teljes, modern lexikon

Kétszázötven munkatársa a magyar szellemi élet kétszázötven kiválósága.

kb. 600 oldal — 100.000 címszó.

5000 rajz, kép, műmelléklet, térkép

Az UJ IDŐK előfizetői a lap mellékleteként

mind a husz kötetet ajándékkul kapták

Minden negyedévben 1 kötetet

Az első kötet most jelent meg!

Tájékoztatót szívesen küld a kiadóhivatal BUDAPEST, VI., ANDRÁSSY-UT 16.